

Kako ukrotiti jezik

Leonard Ravenhill

Sve do skora smo, u velikoj mjeri, bili u mraku glede ljudskog tijela. Potom je došao rendgen sa svojim svevide im okom... Čudesan instrument koji nas je spasio od mnogih ljudskih patnji. Mogao nam je pokazati ljudsko srce, ali nam nije mogao pokazati dušu ili duh.

Mogao nam je pokazati grlo, ali ne i glas. Mozak, ali ne i um. Medicinska nauka je, i pored toga, u inila mnogo da pomogne smrtnom ljudskom tijelu. Ako nam vid oslabi, mo emo uzeti nao ale. Ako na i bubrezi ili srce otka u, mo emo dobiti transplantate. Ali, koliko ja znam, postoji jedan organ u tijelu koji nikada nije bio presa en. Kada bi koristili na e ruke i noge toliko koliko koristimo ovaj dio tijela, bili bismo nevjerovatno uko eni i sve bi nas boljelo. Ali ovaj dio tijela se nikada ne umara, a ni ja nikada nisam vidio nekoga sa gipsom na njemu. Kako starite, mo ete dobiti zubnu protezu — ali uvijek ete imati isti jezik s kojim ste ro eni! U dana nje vrijeme postoje vje ta ki zglobovi, ali nema vje ta kih jezika.

Moja majka je imala prili no mudre komentare kada bi se povela rije o jeziku. Svoje svakodnevne razgovore za injavala je mudrim izrekama kao to su: »Dr i jezik za zubima« i »Dvput mjeri, jednom sijeci«. I koti imaju neke izreke: »Dr i jezik kao zarobljenika i tijelo e ti biti slobodno« i »Dug jezik skra uje prijateljstvo«. Majka nam je tako er govorila: »Zapamtite, jednog dana ete Bogu dati odgovor za svaku rije koju ste ikada izgovorili«.

Biblija spominje razli ite vrste jezika. Tako, vidimo da postoji laskav jezik (*Psalam 5:10*), ponosni jezik (*Psalam 12:4; 73:9*), la lživ jezik (*Psalam 109:2; Izreke 6:17*), zloban jezik (*Psalam 120:2*), izopa en jezik (*Izreke 10:31; 17:20*), blag jezik (*Izreke 15:4*), iscjeljuju i jezik (*Izreke 12:18*), poguban jezik (*Izreke 17:4*), tetan i opasan jezik (*Psalam 10:7*), mek jezik (*Izreke 25:15*), te i jezik koji ogovara (*Izreke 25:23*). I Jakov govori o jeziku. On ka e da je to malen ud u tijelu, ali se mo e ponositi velikim stvarima. Jakov u svojoj poslanici jezik naziva vatrom, opakim svijetom nepravde i grijeha. On ka e da je jezik neukrotivo, neumorno zlo, puno smrtonosnog otrova, kojim blagosiljamo Boga i proklinjemo ljude. Ali, Jakov nam ka e jo i to da je ovjek koji ne grije i u govoru **savršen** ovjek (*Jakov 3:2–10*).

Pitam se, koliko bi samo Jakov danas bio iznena en kada bi otkrio koliko toga je ovjek »osvojio«. Lansiramo u svemir

ljude u velikim i skupim raketama. Plovimo u podmornicama a da mjesecima ne izronimo na povr inu. ovjek je pod nogama osjetio mjese evu povr inu i ostavio otiske svojih stopa na dnu okeana. U nebo lansiramo satelite preko kojih na glas leti do razli itih zemalja irom svijeta. Pogledajte kako smo obuzdali vjetar d inovskim vjetrenja ama i u inili da rijeke i vodopadi budu pogon na im turbinama. Kakvu nevjerovatnu mo ovjek ima nad svojim svijetom! A ipak, jo uvijek nema mo da pobijedi svoj jezik.

Ma koji nanosi veliku štetu

U Psalmu 64:4 jezik se naziva *ma em*. Ovaj ma je zasigurno nanio vi e tete, modrica i rana, i ubio vi e ljudi nego svi ma evi u povijesti svijeta. esto ste to vi ali — novovjen ani par koji danima podsje a na dva goluba. Ali, jednoga dana suprug, lo e raspolo en, nekontrolisanim gnjevom, i rije ima zbog kojih bi mogao da ali dok je iv, kao o tricom udara pravo u srce i osje aje svoje ene. Ali to je re eno, re eno je. teta je na injena. Trebali bismo se e e prisjetiti one stare izreke: »Ne mo emo zaustaviti strijelu koju smo poslali u vazduh, vodu ispod mosta, niti izgovorenu rije.« Jedna od novijih pjesama koje sam nau io je ova:

Dvput mjeri jednom sijeci.
Jezik je nanio više štete nego
bilo koji drugi organ u tijelu.

Ne dopusti da gnjevnne rije i
nekontrolisano s jezika umaknu,
slutnjom ih duše
u uvijek provjeri,
prije nego što usne dotaknu.
Gnjevnne se rije i brzo govore,
gorke misli naglo komešaju,
nje ne spone što ivot tvore
zbog jedne se gnjevnne rije i trgaju.

Postoji li ne to na svijetu to bi brojem moglo biti ve e od nepojmljivog mno tva zvijezda na nebu? ta je, naprimjer, sa pijeskom pored mora, svakom vlati trave, ili li em na drve u? Vjerujem da bi, kada bismo sve ovo mogli zajedno pobrojati,

jo uvijek bilo ne to to i to mo e broj ano nadma iti! Rije je o svemu onome to je izreklo to si u no udovi te koje nazivamo jezik. Taj neobuzdani mali crveni buntovnik koji ivi u crvenoj pe ini dok ga uvaju dva reda bijelih vojnika koje zovemo zubi. Pomislite koliko se rije i danas izgovori samo preko telefonskih linija irom svijeta. A ta je tek sa rije ima koje kru e globusom preko na ih TV-a i radija? Jezik je nanio vi e tete nego bilo koji drugi organ u tijelu.

Odgovorni smo za rije i koje izgovaramo. *»Ja vam ka em da e ljudi za svaku nekorisnu rije što je izreknu odgovarati na Sudnji dan. Tvoje e te rije i opravdati, tvoje e te rije i osuditi« (Matej 12:36–37).* Na e nas rije i hvataju u zamku (*Izreke 6:2*). Ulovljeni smo zavjetima i obe anjima koje smo izrekli, ali ih nismo ispunili. Isto tako, i nesmotrenim kritikama i brzopletim osudama. *»Zmijski porodi! Kako mo ete govoriti dobro kad ste zli? Ta, usta govore onim ega je srce prepuno! Dobar ovjek iz dobre riznice iznosi dobro, a zao ovjek iz zle riznice iznosi zlo« (Matej 12:34–35).*

Ljudsko srce mo e biti leglo zmiya, tamnica zlih misli, jazbina prljav tine, jama izopa enosti. Ono je, zapravo, mjesto proizvodnje svih ne isto a i grijeha. A izlog srca je jezik. Moje jednostavne rije i nisu u stanju preuveli ati pokvarenost srca, a ne isto a koja izlazi iz prljavog srca izlazi na usta. Ali, kad bih o tome i rekao sve to mogu, najsna nija misao je zasigurno re ena u Izrekama 18:21 — *»Smrt iivot u vlasti su jezika...«*

Pri a koja se kotrlja

Kamen koji se kotrlja ne skuplja mahovinu, ali pri a koja se kotrlja prikuplja ne to novo svaki put kad je ispri amo. Svaki put kad je ponovimo ne to se doda, ne to oduzme, sve dok ne postane sve samo ne istina. Jedan mali djeli tra a po inje apatom, onda se uve ava i prerasta u graju, a poslije svega, neko ostaje slomljenog srca. udite li se onda to u Izrekama 10:19 pi e — *»Obilje rije i ne biva bez grijeha, a tko zauzdava svoj jezik, razuman je«?* Ili, u Knjizi propovjednika 10:14 — *»Lu ak previše govori...«?*

Koliko esto pjevamo (puni samosa aljenja) *»O kako nepotreban bol nosimo...«* Neko bi trebao da napi e pjesmu o tome kako nepotrebnu bol *nanosimo* kada trgamo ljude,

ranjavamo ih i nanosimo im modrice na im jezikom. elim da upozorim na neozbiljnost na eg (govornog) jezika, te neopreznost i pretjerivanje u jeziku koje koristite propovjednici. Kako stra ne stvari dolaze sa njihovih usana u ovim danima, stvari koje ne mogu biti opravdane Pismom!

Ba sam ove sedmice razgovarao sa velikim, sna nim, profesionalnim igra em ameri kog fudbala koji je sada postao punovremeni evangelizator... veoma pobo an ovjek. Po eo je da pla e dok mi je pri ao o kleveti i obmani koje su me u kr anima kori tene protiv njega. Kroz suze je rekao: *»Gospodine Ravenhill, moj karakter je uni ten.«* Odgovorio sam mu: *»Prijatelju, to je obmana pod kakvom je ve ina kr ana. Ne postoji niko ko bi mogao da uni ti tvoj karakter. Karakter je ono to Bog zna da ti jesi. Reputacija je ono to ljudi misle da jesi. Oni mogu lagati, mogu da sru e tvoju reputaciju i u ine da ti je gotovo nemogu e da stane za neku propovjedaonicu, ali zapamti ovo (dok itate ove redove i vi zapamtite ovo to govorim): »Jedina osoba koja mo e da sru i tvoj karakter si ti sam. Bog ne slu a ogovaranje, osim da ga osudi. Jedina osoba koja te mo e podi i ili poniziti pred Bogom si ti sam — svojom pokorno u ili nepokorno u.«*

Proizvodi jezika

Jesu li se dana nji kr ani popravili u odnosu na kr ane iz Korinta? Ovi potonji nisu imali Bibliju koju bi mogli itati, ali im je zato Pavao odva no napisao: *»Bojim se, naime, da vas slu ajno na svom dolasku ne u na i kakve bih htio, i da ete vi mene na i kakva ne biste htjeli, da slu ajno ne bude me u vama sva e, zavisti, nabrušenosti, suparništva, kleveta, ocrnjivanja, objesti i nereda.«* Sve ovo su proizvodi jezika. Hej, prijatelju, prije nego to nastavimo napi i svoju listu provjere. Jesi li ikad vodio beskorisnu, smije nu raspravu i prepirao se samo da bi nečiju izjavu pobio svojim argumentom? Veoma esto pobje ujemo u raspravi i gubimo prijatelje. Pavao ka e da je me u ovim ljudima, koji su ispovijedali vjeru u Krista, bilo sva e, zavisti, ljutnje, suparni tva, kleveta, ocrnjivanja, objesti i nereda.

Vjerujem da je, poslije Isusa, Pavao bio najve i propovjednik koji je ikada ivio. Ali, u svom pismu

Korinćanima on kaže: »I ja, kada dođete k vama braćo, da vam navijestim svjedokanstvo Božje, ne dođem s visokim govorom ili s mudrošću, jer ne držim zgodnim me u vama išta drugo znati osim Isusa Krista, i to razapetoga. I sam vam se pokazah slabim, bojažljivim i drhtavim« (1. Korinćanima 2:1–3). To ne zvuči kao Apostol kojega zamisljamo – da, obično u Božju bojnu opremu, ručnu i utvrde i tjeravaju u bjekstvo.

A kada nastavlja dalje, u stihu 4, »Moja riječ i moje propovijedanje nije se sastojalo u uvjjerljivim riječima mudrosti...« ja sumnjam da je bio fascinantan propovjednik koji je oenglirao riječima iz kojih su iskakale varnice. Njegov je posao bio da proslavi Isusa. Ako propovijedamo, i ljudi se sjeđaju nas, proma ili smo. On kaže da se njegovo propovijedanje nije sastojalo u uvjjerljivim riječima mudrosti, »već u očitovanju Duha i snage«. On nije, poput nekih propovjednika, provodio sate selektirajući i najfascinantnije, blještave riječi. Moć da bismo mogli reći »svjetovne« riječi. Njegova je želja bila da im pokaže jedino Isusa Krista, i to razapetoga. Nije bilo ni čeg neozbiljnog ili tjelesnog u onome to je rekao, a zasigurno ni čeg iracionalnog.

Pavao nas opominje: »(Velim i zaklinjem) da sa sebe skinete i odložite staroga čovjeka... te da se iz dana u dan obnavljate duhom u kojem mislite, i da se obučete u novoga čovjeka, stvorena na sliku Božju u istinskoj pravednosti i svetosti... Nikakva ručica na riječ neka ne izlazi iz vaših usta, nego samo korisna za izgradnju gdje je potrebno, da iskaže dobro instinkto slušateljima... Neka se ukloni od vas svaka vrsta gorčine, gnjeva, srdžbe, vike i psovke, sa svakom vrstom zloće!« (Efećanima 4:22–31).

Pavao nas, isto tako, podstiče da me u nama ne bude: »Ni prostaštvo, ni ludorije, ni dvosmoslene šale – sve što nije

na mjestu...« (Efećanima 5:4). Služao sam propovjednike dok zajedno većeraju kako pričaju ale koje su na granici ukusa, a onda neko još sve podstakne, dok taj razgovor ne postane potpuno odvratan. Ja volim humor, ali ne volim glupost, nepristojnost i proste riječi. Oh, koliko je samo apsurdnih, glupih stvari izrečeno. Doktor Tozer mi je običavao reći: »Len, budi oprezan. Zapamti, nikad ne govori neozbiljno o čovolu. Ne pričaj riječi o paklu.« Čavao nije svemoćan, ali ne smijemo zaboraviti da je moćan. Krćani prećsto o kraljevstvu tame govore isušiv e olako, kao da je nevažno kako ćemo gledati na njega (Juda 9).

Zauzdaj svoja usta

David kaže: »uvat ću put svoj da ne zgriješim jezikom; usta u svoja zauzdati...« (Psalam 39:1). O drugim dijelovima na čeg tijela uglavnom mislimo kao o agensima grijeha, ali ne i o jeziku. David kaže: »Usta u svoja zauzdati«.

Koloćanima 4:6 kaže: »Neka vam riječ bude ljubazna, solju za injena, da znadnete odgovoriti svakome kako treba!« Nema bibera! Ponekad gnjev uće u ono to govorimo i pokvari sve to smo rekli. Psalam 12:4 kaže: »Istrijebi, Jahve, sve usne lačljive i jezik hvalisavi.« Ovo su sigurno ozbiljne opomene vjernicima.

Psalam 15 pita: »Jahve, tko smije prebivati u šatoru tvoje, tko li stanovati na svetoj gori tvojoj? Onaj samo tko čivi estito, koji čini pravicu, i istinu iz srca zbori...« Eto odgovora: na inćivota i govor. Čivjeti treba estito, a iz srca govoriti istinu. A u stihu 3 nastavlja: »i ne kleveće jezikom; koji blićnem zla ne nanosi i ne sramoti susjeda svoga.« Vjerujem da mi sabotiramo mnoge svoje molitve jer radimo ono oćemu Jakov govori – u jednom trenutku blagosiljamo Boga, a onda u sljedećem proklinjemo čovjeka. Ne huljenjem, niti psovkama, nego kritikovanjem. U jednom trenutku na jezik govori o svetim stvarima, a u sljedećem o svetogrđnim. Vidite, jezik je indikator srca.

Vjerujete li da se jećim kad ćujem velik broj ljudi u crkvi kako pjeva: »S hiljadu jezika elim da pjevam hvalu svom Otkupitelju...«? Zamislite samo! Kada bi zaista imali 1.000 jezika, bilo bi 999 puta viće ogovaranja, kritikovanja i klevete nego sada! Zemlja bi bila pakao, a Crkva bi bila jednako loća. Oh ne, ako ne moćemo kontrolisati ovaj jedan jezik koji imamo, kako bismo izaćli na kraj s 999 viće? Koliko estoć pjevamo hvale naćem velikom Otkupitelju? Po pet minuta u dvije nedjeljne pjesme? A u ostatku sedmice sve se svodi na nemarne i isprazne razgovore. Priće o svemu, samo ne o onome to je Boćije.

Izlog srca

Naće riječi odraćavaju ono to nam je u srcima. Ako neko voli sport, oćnjemu i govori. Ako voli novac, govori o novcu. Voli li umjetnost, razgovara oćumjetnosti. Čuđim se nemarnoj riječi meću krćanima, te koliko su estoć propovjednici krivi za preuveličavanje u svojim izvjećtajima sa sastanaka na kojima su ućestvovali, i kako neoprezno kleveću druge. Priće nekoliko godina bio sam na konferenciji pastora i cijelu sedmicu smo se, u pretrpanim autobusima, vozili tamo-ovamo izmeću hotela i sale za konferencije. Alićak nijednom me ućsvim ovim pastorima nije progovorena ni rijećo Bogu, ni o svetosti, ni o Isusu koji treba doći. Razgovaralo se o

sportu, o davanju prednosti slabijim takmičarima u golfu, ili o tome kako je velika njihova nedjeljna kola. Bilo je to samo besmisleno brbljanje, čak i me u propovjednicima. Ali nisu samo propovjednici krivi za beskorisne i nimalo poučne razgovore.

Pitate li se za to psalmista u Psalmu 51 moli: »isto srce stvori mi, Bože?« Već smo razmotrili prljavu tinu ljudskog srca, ali Bog ipak može uzeti to srce i oistiniti ga, uiniti lijepim i značajnim za Sebe. Nema ni čega to nas toliko odaje koliko to čine naše riječi. One govore gdje nam je srce.

Svoje srce ne možete prekriti. Ako u njemu ima gorčine, iza i iza napolje kroz ono što kažete i kroz naivnost na koji to kažete. Ako u njemu ima mržnje, ona će se pokazati. Ako je to gnjev, i on će iza i van. Nema sumnje zbog čega je Jakov rekao da se jezik ne može kontrolisati. Srce oblikuje sve što se jezik sprema da kaže.

Srce je fabrika koja proizvodi sve te podlosti, a jezik je njegov izlog. Jedna od najnevjerojatnijih stvari u Božjoj milosti koja preobraćava zasigurno je ta da uvijek, kad primi spasenje, gubi svoj prljav govor, lažljivi jezik i bezbojni gnjev. Mala je korist od nošenja velike Biblije i značenja na reveru na kojoj piše koliko smo duhovni, ako eksplodiramo u kancelariji, neljubazno razgovaramo sa svojom djecom, te ako stalno kritikujemo i ogorčeni smo, pa postanemo poznati kao vješiti kritizeri.

Poka i svoj jezik

U proljeće je moja majka imala običaj da kaže: »Pokažite mi jezik da vidim kakav je.« Onda bi rekla: »Oh ne, niste u dobrom stanju«, a onda bi nam davala ne to smu kano to smo morali da pijemo. Pitam se, da li bi, da smo morali da pokažemo jezike na kraju svakog dana, oni bili uprljani ogovaranjem, klevetom, kritikom ili gorčinom? Ili ih držimo pod kontrolom kao to Pavao kaže: »poka i zdravu i besprijeckornu riječ«? (Titu 2:8). Je li naša riječ uvijek milosrdna, za injena solju?

Jednom sam pomagao na sahrani na kojoj je bilo nekoliko tinejdžera. Oni su toliko jecali, plakali, tugovali i alili kako još nikad nisam vidio. Rekao sam mom starijem pastoru: »Pogledaj koliko su samo voljeli svoju majku!« On mi je odgovorio: »Ne, oni plaču zbog kajanja. Bili su toliko neposlušni, sarkastični i puni ogovaranja da takve djece nigdje nema. Zlostavljali su svoju majku svojim riječima. Bili su u asni prema njoj i namu ili su je. Na komadiće su je isjekli svojim jezicima.« Mnogi od nas iznenada osjete istu ovu nesno ljivu krivicu kada neko umre i kad vi ne možete da pokažete ono što smo rekli, ili da iscijelimo rane koje smo nanijeli.

Danas su ljudi pretjerano zabrinuti zbog ekologije. Hoćemo iste rijeke i isti vazduh. A ta je sa istim srcima? Alosno je to u Crkvi ne pokažemo svoj glas i ne pozivamo sve da recituju Psalm 51 plaču i zajedno sa Davidom: »isto srce stvori mi, Bože!« Ili, onako kako je to Wesley rekao:

*Srce mi daj Bože moj,
od grijeha srce slobodno,
srce što slavi otkup Tvoj,
Kristovom kralju oprano.
Srce krotko, pokorno, što ne robuje,
Otkupitelju mome tron,
gdje samo Kristov glas se čuje,
gdje vlada jedino On.*

Kada bismo dopustili Isusu da uvijek govori kroz nas, ne bismo govorili tako uvredljivo i ne isto kako običavamo.

Kada dođete u moje godine, pogledate unazad i vidite ne to nevjerojatno. Razmišljamo o milionima riječi koje sam morao izgovoriti tokom 60 godina propovijedanja. Govore i najmanje 120 riječi u minuti, mogao sam izgovoriti 1.200 riječi i za deset minuta. U 60 minuta sam izgovorio 7.200 riječi i inio sam ovo ponekad i dva puta dnevno, godinama. Tu su, onda, i sve riječi koje sam napisao.

Kakav će to biti dan, kad svi veliki govornici stanu pred Gospoda. Kada bismo samo danas mogli pronaći ljude sa srcima koja gore ljubavlju i pobožnošću, i onda bi zato što njihova srca gore, gorjele i njihove riječi — ljubavlju, dubokom odanošću u Bogu i mrnjom prema grijehu. Moja molitva je: »Gospode, nauči me da zadržim svoj jezik. Nauči me da inim onako kako psalmista kaže; postavi stražu na vrata mojih usana da moje riječi i uvijek budu za injene milosrdne. Da moj jezik nikad ne bude mač. Da moje riječi i uvijek budu poučne, podignute ka onome što veli Boga.« Amen.

Za dalje proučavanje:

Psalam 12:3–4

Psalam 34:14

Psalam 37:30

Psalam 39:2–4

Psalam 120:2–3

Izreke 20:15

Propovjednik 5:6

Rimljanima 3:4, 13–14

2. Korinćanima 12:20

Jakov 3:2

»Na usta mi, Jahve, stražu postavi, i stražare na vrata usana mojih!« Psalam 141:3

© 1985 Last Days Ministries
Original English version
published as
The Taming of The Tongue
by Leonard Ravenhill.

© 2004 by Operation
Mobilisation Greater Europe
for the Bosnian edition.
Translated by permission.
All rights reserved.